Poczta opłacona z góry. Cena 40 groszy.

GŁOS EWANGELICKI

PISMO TYGODNIOWE POŚWIĘCONE SPRAWOM KOŚCIOŁA EWANGELICKO-AUGSBURSKIEGO W POLSCE

Organ szerszych warstw ewangelików polskich, przy udziale ks. ks. profesorów: *Ed. Barschego, A. Szeruda, K. Michejdy, ks. seniora Gloeha* — z Warszawy, *ks. W. Gabtera* ze Starej Iwiczny, *ks. J. Kahanégo* z Warszawy, *ks. J. Winklera* z Pilicy, *ks. prefekta A. H. Figaszewskiego* ze Śląska Górnego, *prof. gimnazjum im. M. Reja, Dra O. Bartla, prof. gimn. zgierskiego A Wajgelta.*

Cena prenumeraty:
wraz z przesyłką pocztową:
4 zł. 50 gr. kwartalnie.
Pojedyńczy numer 40 groszy.

Adres Redakcji i Administracji:
WARSZAWA, ks. senior F. GLOEH, ul. Puławska Nr. 4.
Prócz administracji prenumeratę przyjmuje:
w Warszawie, księgarnia W. Mietke, Wspólna 10.
w Łodzi, księgarnia Rennera Piotrkowska 65.

Wychodzi raz na tydzień w niedzielę

Ogłoszenia:
Kolumna zawiera 4-y szpalty ogłoszeń. Za wiersz nonparelowy po tekście 20 groszy w tekście 40 groszy.

Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności Nr. 1508.

Rok XIII. **WARSZAWA, dnia 7 sierpnia 1932 r.** **Nr. 32.**

CZAS ŻNIWA

Ew. Mt. 13, 24-30.

„Pola już białe, kłosy się kłaniają,
Stworzycielowi cześć i chwałę dają,
Mówią nam: — pójdźcie, sierpy zapuszczajcie,
Pana zaś chwalić nie zapominajcie,
Nie zapominajcie."

„Podobne jest królestwo niebieskie człowiekowi, rozsiewające dobre nasienie na roli swojej."

— Powyższemi słowy poczyna wyjaśniać Chrystus, zagadnienie dobra i zła, a czyni to, jak zwykle prosto i przystępnie, oddziaływując na umysły i serca swych słuchaczy pięknym obrazem. I dzisiaj czytając owe słowa ewangelji mówiące nam: — o siewcy — człowieku, o dobrem nasieniu i kąkolu wzrastającem obok niego na roli, widzimy ten, obraz już nie tylko okiem duszy swojej, ale tem zwykłem naturalnem okiem naszem. Jesteśmy przecież w pełni żniw, i dowoli, i do syta zachwycamy się pięknem i czarem, jaki mają złociste łany zbóż, odrzynające się jasno od ciemnego tła widniejących zdala borów; — nad niemi roztoczony lazur niebios ozdobiony dobroczynnem słońcem; — nad tem wszystkiem króluje Stwórca Pan niebios i ziemi.

Rozkołysane podmuchami wiatru łany zbóż szumią, — „kłosy się kłaniają, Stworzycielowi cześć i chwałę dają, mówią nam: Pójdźcie, sierpy zapuszczajcie, Pana zaś chwalić nie zapominajcie".

Czas żniw się rozpoczął i każdy rolnik chwaląc Boga zbiera to co posiał i to... czego nie posiał, to jest kąkol ów chwast zły, który pojawiając się w większej ilości w zbożu, wiele szkody wyrządza gospodarzowi.

Skąd się on wziął? Chrystus powiada, iż nieprzyjaciel-człowiek to uczynił, a na pytanie sług, czy mają ów kąkol zaraz wyrwać, mówi: „dopuście obojgu społem rość aż do żniwa".

Iluż to ludzi zastanawiało się i zastanawia nad tym problemem tak znanym i powszechnym, jak zło i grzech, jego pochodzenie i jego rola w życiu człowieka, tomy całe napisano, a przecież dla każdego wierzącego jest prostą i jasną ta kwestja już od pierwszych stronic Starego Testamentu. Człowiek i tylko człowiek jest tą „prima causa" istnienia tego kąkolu zła, nienawiści i wielkich brzydkich namiętności na świecie i za to, że w chwilach, gdy sobie uświadomi, jak bardzo cierpi na tem i jak wiele traci z dobrego, jak bardzo oddala się od królestwa niebieskiego, — za to winić swego Stwórcy nie może i nie powinien. A jednak dzieje się inaczej, zamiast prowadzić zwycięską walkę i poprzez wiarę w Zbawiciela, dążyć z nizin grzechu, ku wyżynom dobra, — pogrąża się człowiek najczęściej w bagnie zła, dając raczej przystęp niewierze i zwątpieniu, zamiast się uchwycić nadziei lepszego życia i prowadzić — je zgodnie z wolą Bożą w miłości i ku Bogu i ku ludziom.

Dlaczego tak ciągle się dzieje?

Dlaczego z dobrego ziarna wyrasta dobra roślina, ale nim plon zdoła przynieść, zostaje zagłuszona przez chwast i staje się nieużytkiem? Dlaczego ludzie idą do Królestwa Niebieskiego po linji najmniejszego oporu i dlatego to królestwo zamiast się przybliżać, — oddala się. Oto są pytania, wynikające z opowieści Chrystusowej, które zaniepokoić i poruszyć ludzkie sumienia powinny.

A zwłaszcza, że dzień Sądu ostatecznego się stale i ciągle przybliża, a nie oddala, — i ze słów końcowych powyższej opowieści wynika, iż ludzkość przy końcu swego ziemskiego istnienia nie będzie przedstawiała tego doskonale przygotowanego społeczeństwa do życia niebiańskiego, ale że i wtedy będą ludzie źli, których Bóg skarze na wieczne potępienie, — jak kąkol nieużyteczny na spalenie. Dlatego niech to będzie dla wszystkich wierzących tem groźnem „memento"!

Dlatego wszyscy i dobrzy i źli nie zapominajmy o Bogu i pokorni w duchu dziękujmy Mu, nietylko za czas żniwa i za to ziarno ziemskie, ale także dziękujmy i za to ziarno, jakiem jest Słowo Boże które nas także krzepi i zasila. Albowiem powiedziano: Nie samem chlebem człowiek żyć będzie, ale także i Słowem Bożem".

Ks. K. Świtalski.

Z parafji Gąbińskiej

Z okazji stulecia poświęcenia kościoła.

Parafja była utworzona, kolegjum kościelne wybrane wszelkie formalności, mając plac pod kościół i plebanję wobec władz załatwione, należało teraz czem prędzej się zająć wybudowaniem kościoła i pastoratu, co też uczyniono. W roku 1829 wszystko było ukończone, co było możliwe przy większej ofiarności zborowników i wydatnego poparcia materjalnego ze strony Rządu. Budowa kościoła który utrzymany w stylu renesansowym, jest po dzień dzisiejszy chlubą parafjan gąbińskich, kosztowała wraz z plebanją 8373 rs., z czego 5051 rs. pochodziło z funduszów rządowych, reszta zaś ze składek parafjalnych.

Będąc w posiadaniu własnej świątyni i plebanji, parafjanie pragnęli mieć własnego duszpasterza; już na początku roku 1830 kolegjum kościelne zwróciło się w tej sprawie do Superintendenta djecezji płockiej z prośba o wyznaczenie terminu i przewodniczącego wyborów pastora. Upatrzonym został przez parafjan na to odpowiednie stanowisko pierwszego duszpasterza pastor Bando z Węgrowa, najstarszej parafji ewangelickiej w Pölsce.

Dnia 28 lipca 1830 roku został wybrany z pośród trzech kandydatów, prawie że jednogłośnie, wyżej wspomniany ksiądz Wilhelm Natanael Emil Bando, syn byłego pastora z Nowego Dworu pod Warszawą. Wkrótce miał się wybrany, w międzyczasie zatwierdzony pastor, sprowadzić do Gąbina i być wprowadzonym w urząd, gdy wskutek rozruchów i niepokoju w związku z wybuchłem powstaniem listopadowem musiał swój przyjazd odłożyć na nieoznaczony czas. Nowowybudowany kościół, jako jeszcze nie poświęcony został zajęty przez wojsko na skład broni, plebanja zaś na szpital. Dopiero pod koniec roku następnego przybył do Gąbina gorąco oczekiwany pastor, który zastawszy plebanję jeszcze zajętą, musiał się narazie sprowadzić do prywatnego mieszkania. Gdy z czasem i kościół został opróżniony, jedynem pragnieniem całej parafji było, aby ten jak najprędzej został poświęcony i oddany swemu przeznaczeniu, a nowowybrany duszpasterz wprowadzony w urząd. Ponieważ niepoświęconej świątyni mogło grozić powtórne zajęcie przez wojska, ks. Bando zwraca się w tej sprawie z usilną prośbą do ks. Superintendenta

N.P.W. Biskup dr. Bursche i ks. pastorzy w dniu 100-ej rocznicy kościoła w otoczeniu zboru.

Hevelkego, który w odpowiedzi donosi, że choć poświęcenie kościoła jest narazie niemożliwe, zezwala jednak na odprawianie w nim nabożeństwa. I tak ks. Bando mógł nazajutrz po otrzymaniu tej wiadomości dnia 6 listopada 1831 r. odprawić pierwsze nabożeństwo w kościele gąbińskim. Dalsza zwłoka poświęcenia kościoła i wprowadzenia w urząd pastora wynikła wskutek tego, że rządy zaborcze stłumiwszy powstanie, unieważniały wszelkie zarządzenia dotychczasowych władz polskich, a więc wokację ks. pastora Bando, i dopiero dnia 20 III 1832 r. Wysoka Komisja Rządowa zatwierdziła ponownie wo-

---

Ks. Karol Banszel.

Nowoczesne podstawy religijnego wychowania ewangelickiego

(dokończenie)

Uwagi ogólne.

Naukę religji należy zorganizować wszędzie, gdzie są dzieci.

a) W szkołach o przepisanej ilości dzieci udziela jej bądź to nauczyciel, bądź ksiądz. W szkołach o minimalnej ilości dzieci należy do nauczania religji powołać albo nauczyciela z najbliższej miejscowości, albo też poważną osobę z miejscowości, z której dzieci pochodzą. Nauki w takich warunkach udzielanoby albo w szkole, albo też w domu prywatnym.

b) W niedzielę — przynajmniej dwa razy w miesiącu — o ile jest to tylko możliwem dzieci z wszystkich osiedli winne przybyć na nabożeństwo dla dzieci w najbliższym kościele. Dzieci młodsze i starsze z pewnej miejscowości idą na nabożeństwo najlepiej gromadnie w towarzystwie jednego ze starszych braci i sióstr.

W kościele nabożeństwo dla nich odprawia ksiądz, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, najpoważniejszy w parafji nauczyciel. Nabożeństwo takie odbywa się albo systemem „szkółki niedzielnej", albo w formie „nabożeństwa dla dzieci". Starsi, chętni do współpracy, niechaj pomagają, witając dzieci w kościele i wskazując im miejsca; niechaj pomagają im przy wyszukiwaniu pieśni w śpiewniku, przy podejmowaniu dzieci po nabożeństwie śniadaniem i t. d.

c) Przy kościele bowiem koniecznie trzeba zorganizować skromne przyjęcie dla dzieci po nabożeństwie.

d) Po przyjęciu podczas nabożeństwa dla starszych udają się dzieci pod kierunkiem pomocników do sali parafjalnej lub na miejsce przeznaczone celem wyuczenia się jednej lub 2 pieśni jednogłosowo lub na więcej głosów.

e) Następnie po skończonem nabożeństwie dzieci razem z rodzicami idą do domu.

W celu ułożenia programu nauki religji trzeba powołać komisję

a) dla szkół powszechnych, zakładów kształcenia nauczycieli i szkół zawodowych,

b) dla szkół średnich ogólnokształcących.

Komisje te składają się z przedstawicieli Kościoła, szkolnictwa i rodziców.

Program nauki winien być włączony do ministerjalnego programu nauki dla danego typu szkół.

Potrzebne są następujące podręczniki:

1. Serje artystycznie i kolorowo wykonanych obrazów z Nowego i Starego Testamentu oraz historji kościoła z dołączeniem przystępnie odpowiednio dla stopnia rozwoju duchowego dzieci napisanych historyj dla użytku domowego oraz w oddziale 1-ym i 2-im szkoły powszechnej.
2. Nowy Testament z dodatkiem pożądanych ustępów ze Starego Testamentu - t. zw. Biblja szkolna — sporządzona przy uwzględnieniu nowoczesnego języka polskiego dla dzieci od 3-iego od-

kację jego tak że wreszcie *dnia 3 czerwca 1832 r.* w niedzielę *Exaudi* został kościół poświęcony i zarazem *ks. Bando* wprowadzony w urząd.

Długo, bo prawie 2 lata parafja czekała na tę uroczystość, i nie dziw też, że nawet dzieci przybyło bardzo dużo i współwyznawców do swego kościoła. W obecności przedstawicieli władzy świeckiej w osobach komisarza powiatowego i burmistrza, wszystkich nauczycieli-kantorów parafji, kolegjum kościelnego dokonał poświęcenia kościoła i instalacji pierwszego pastora wyżej wspominany ks. Superintendent Hevelke w asyście ks. ks. Segemunda z Gostynina i brata instalowanego, ks. H. Bando ze Zgierza. Ponieważ w kościele jeszcze nie było organów, ani kantora bo wioski nie miały jeszcze jak np. dziś swoich puzonistów, zaproszono na tę podwójną uroczystość orkiestrę katedralną z Płocka

Dużo jesecze wzniosłych chwil przeżywała parafja gąbińska, ale bez wątpienia najpromienniejszym dniem od początku jej istnienia był 3.VI 1832, którego setną rocznicę obchodzona też najuroczyściej i nader świątecznie mimo iż wypadła na dzień powszedni, której opis podamy w najbliższym numerze naszego pisma.

X. B. G.

REFLEKSJE

Będąc w Karpatach, poszedłem w Jaremczu zobaczyć piękny wodospad Prutu. Gdy oczarowany ślicznym widokiem, patrzałem na spienione, pędzące z grzmotem fale, uwagę moją zwrócił ptak nieznanego mi gatunku, który wleciał do małego wgłębienia w przeciwległym skalnym brzegu wystającym, na cokolwiek wyższym poziomie groźnie huczących fal, które nieraz trochę zalewały nóżki ptaszka swobodnie stojącego wobec groźnego żywiołu.

Ptak postał jakiś czas we wgłębieniu, nie zważając nawet, że większa fala mogłaby go zmyć poprostu — z niepewnego schroniska. Tak widocznie pewnym i ufnym był w potęgę swych skrzydeł, które go też wkrótce uniosły z niebezpiecznego miejsca. Powyższy, fakt głęboko się utrwalił mi w pamięci i nasunął na myśl pewne porównanie. Mianowicie, gdyby ludzkość cała, a w szczególności współczesne chrześcijaństwo posiadało silną niezachwianą wiarę, wtedy, jak ów ptak, spokojny wobec groźnego żywiołu, ufny w potęgę swych skrzydeł; tak samo chrześcijaństwo. w dobie groźnego kryzysu światowego, wobec widma groźnego, nieznanego jutra— o, gdyby, posiadało tę potęgę wiary, silnej i głębokiej, mogłoby przetrwać zwycięsko dziejową burzę i ujrzeć brzask Nowego Jutra. W dzisiejszym przełomowym czasie, więcej niż kiedykolwiek, potrzebny nam jest spokój wewnętrzny, potrzebny nam jest spokój duchowy, który osiągnąć można tylko wiarą. Potrzebna nam jest wiara, naszych przodków, pierwszych chrześcijan, którzy konając na rzymskich arenach śpiewali hymny radosne. Potrzebna nam jest wiara tych męczenników prawdy i światła, którzy ginęli w płomieniach na stosach inkwizycji—ufni, że śmierć ich męczeńska wyda plon kiedyś obfity, a ideje ich żyć będą dalej... O, bracia i siostry rozbudźcie w sobie i w innych taką płomienną wiarę, a wówczas, nie straszny nam będzie: ni ból, ni cierpienie, ni śmierć sama, — zwycięstwo będzie nasze!

Świt

Wiadomości z Kościoła i ze świata

PENSJONATY EWANGELICKIE w ZAKOPANEM.

Zakopane posiada kilka pensjonatów ewangelickich: Mrozowej „Sienkiewiczówka", Romerowej „Ustup, dom Agnieszki Gut - Fingerowej „Beringerówka", Kołakowskiego „Sawoj", Dr. Heinego „Mery", Brylskiej w Po-

działu szkoły powszechnej począwszy (z mapą Ziemi Świętej).

3. Katechizm.
4. Ilustrowana historja kościoła ze szczególnem uwzględnieniem reformacji na ziemiach polskich (z mapami).
5. Śpiewnik kościelny z nutami i życiorysem pieśniarzy.

Wykonanie powyższej pracy należy powierzyć poszczególnym komisjom, złożonym z przedstawicieli kościoła, nauczycielstwa i rodziców.

Dla nauczycieli religji oraz wszystkich interesujących się sprawą wychowania religijnego urządza się rok rocznie *ku sy* kilkudniowe z *lekcjami pokazowemi*.

Dla dzieci do lat 14 należy celem dostarczenia im potrzebnego materjału do samodzielnego rozwoju religijnego wydawać ilustrowane, *interesująco redagowane pisemko*, co miesiąc wychodzące — dla młodzieży zaś pozaszkolnej *miesięcznik*, utrzymany na wyższym poziomie.

W tym celu należy ześrodkować dotychczasowe wysiłki w tym kierunku i utworzyć dwa komitety redakcyjne. Do tej ważnej i doniosłej pracy powołać ludzi dobrej woli z wizytatorem religji na czele.

W celu utworzenia ośrodka naukowej pracy nad wychowaniem religijnem, w celu znalezienia właściwej drogi w nauczaniu religji, tudzież w celu zapobieżenia skostnieniu metod nauczania, należałoby powołać do życia *czasopiamo dla nauczycieli religji i wszystkich interesujących się wychowaniem religijnem.* Pismo to roztrząsałoby zagadnienia wychowania wogóle, a w szczególności zagadnienia z zakresu wychowania religijnego, dydaktyki i metodyki nauczania religji, przynosiłoby lekcje praktyczne i informowałoby o kwestjach związanych z wychowaniem religijnem w innych krajach.

Kościół powierza troskę o należyty rozwój nauki religji i religijnego wychowania domowego i szkolnego *wizytatorowi nauki religji*, który we wzajemnej współpracy z proboszczami i rodzicami prowadzi ewidencję nauczycieli religji w państwie, ewidencję dzieci w szkołach, wizytuje naukę religji i normuje jej nauczanie, składa sprawozdania i wnioski swe Biskupowi i Synodowi.

Wizytatorem powinien być profesor praktycznej teologj', lub profesor pedagogiki i psychologji. Katedrę pedagogiki i psychologji bowiem należy koniecznie stworzyć.

Wizytatorem religji jest w każdym bądź razie profesor wydziału teologji choćby już dla uniknęcia niepożądanych u nas w Polsce tarć i walk między nauczycielstwem a duchowieństwem.

Pozatem dla ujednolicenia wychowania religijnego należałoby utworzyć *radę wychowania religijnego*, w której skład weszliby przedstawiciele rodziców, nauczycielstwa i kościoła pod przewodnictwem ks. Biskupa.

Ponadto zalecałoby się zorganizować *radę gospodarczą*, której obowiązkiem byłoby obmyślanie i wynajdywanie środków na cele związane z akcją wychowania religijnego.

W celu żywego i poważnego traktowania sprawy wychowania młodzieży szkolnej i pozaszkolnej przez wszystkich możliwie członków kościoła, należałoby przy kolegjach kościelnych *utworzyć osobne sekcje wychowania religijnego.*

roninie, — które zawsze są zawiadamiane o nabożeństwach ewangelickich w Zakopanem.

SZWAJCARJA. W kantonie Berneńskim w kilku parafjach wprowadzono indywidualne kielichy do Komunji świętej, ale kielich wspólny jest w dalszym ciągu w użyciu i tylko niewielka liczba uczestników Wieczerzy Pańskiej (około 10%) używa naczynia indywiduulnego. W niektórych parafjach obok dawnego kielicha wspólnego, wprowadzono małe kieliszki osobiste.

ŻYDZI CHRZEŚCIJANAMI. Wedle wiarygodnych statystyk nawróciło się na chrześcijaństwo w ciągu 19-go stulecia 224.000 żydów. W bieżącym wieku przyjęła chrześcijaństwo nie mniejsza liczba żydów. I tak na Węgrzech 97.000, w Wiedniu 17.000, w Polsce 30.000, w samej Rosji Sowieckiej 60.000. Podobnie i w innych państwach obserwować można wśród żydów ten ruch ku religji Chrystusowej.

KRÓTKIE WIADOMOŚCI

— W Rzymie odbywa się obecnie bardzo ciekawa i pierwsza zapewnie tego rodzaju wystawa. Jest to wystawa chleba. Eksponaty sprowadzono z 38 różnych krajów. Najsmaczniej wyglądają chleby z Anglji, Chicago i Dalekiego Wschodu. Wystawa cieszy się dużem zainteresowaniem.

— Znany miljarder amerykański John Rockefeller ukończył w tych dniach 93-ci rok życia. Przedstawicielom prasy oświadczył, że czuje się tak dobrze, iż spodziewa się dożyć 100 lat.

— W Kalifornji zmarł przeżywszy 77 lat, multimiljoner amerykański King Gilette, wynalazca popularnej maszynki do golenia.

— Francja, jak wiadomo, panuje nad swojemi kolonjami za pomocą t. zw. „Legji Cudzoziemskiej", do której ściąga się ludzi z całego świata. W Legji tej znajduje się obecnie 3600 Polaków, którzy pełnią służbę w bardzo ciężkich warunkach. Służba ta trwa 5 lat.

— Szkoła Podchorążych w Cieszynie, po 6 latach istnienia została zlikwidowana, co wywołało żal powszechny wszystkich mieszkańców.

— Z Wisły pod Warszawą wyłowiono trupy dwóch młodych dziewcząt, których ciała były związane. Jak wykazały dochodzenia, są to: Szczeblewska i Jakóbczykówna, które nie otrzymawszy promocyj z końcem roku szkolnego popełniły samobójstwo. Samobójczynie kupiły jednakowe suknie i, żeby utrudnić ratowanie, związały sobie ręce.

— Na ostatnich posiedzeniach Rady Miejskiej na wniosek koła Narodowego postanowiono ulicę Piękną nazwać ulicą Piusa XI w uznaniu zasług, jakie obecny papież położył dla Polski, gdy przebywał w Warszawie, jako nuncjusz apostolskiej stolicy.

— W całej Palestynie panuje susza. W Jerozolimie zabrakło wody. Deszczów należy się spodziewać dopiero w październiku lub listopadzie. Wskutek upałów pojawiła się *mucha piaskowa*, któ ej ukąszenia powodują śmierć z objawami przypominającemi cholerę.

Wiadomości Statystyczne Urzędu Parafjalnego

za czas od 25.VII do 31.VII r. b.

Ochrzczono: 4 chłopców, 4 dziewczynki, 1 neofita i 1-ą neofitkę.

Śluby zawarli: Władysław Wiorogórski — inżynier z Jadwigą Kopytowską przy rodzicach. Seweryn Rothein — przemysłowiec z Józefą Pietrzak. Fryderyk Pojmann — ślusarz z Leokadją Koob. Franciszek Caputa handlowiec z Karoliną Wolfram urodz. Blum.

Zmarli: Wiesław Mielbe 2 i pół tyg. Jan Teofil Wolff l. 82 obyw. W-wy. Wacław Jocmińczyk 2 m. 24 d. Jan Müller vel Muller l. 77, ślusarz. Waldemar Gąsiorowski l. 52, kupiec.

Porządek nabożeństw.

7 sierpnia, XI niedziela po Trójcy Św. (Rzym. 8.33-39)

godz. 9 rano, naboż. w kaplicy szpitalnej, *ks. p. Michelis.*

w kościele parafjalnym przy ul. Królewskiej.

„ 9.30 rano, naboż. w jęz. niemiec. *ks. wik. Arlt.*
„ 11.30 „ naboż. w języku polskim, *ks. p. Michelis.*
„ 5 pp. naboż. wieczorne (sala konf.), *br. Burchardt.*
11 sierpnia, 8 w., naboż. bibl. (sala konf.), *ks. p. Michelis.*
12. sierpnia, 9 rano, nabożeństwo komunijne.

Nabożeństwo w Ewang. Kościele Garnizonowym.
(Puławska 4)

Dn. 7. VIII o g. 10. rano nab. odprawi ks. Karol Świtalski.

Najciekawsze audycje Polskiego Radja w Warszawie.

od dnia 7 VII do 13.VIII 32 r.

Niedziela 7.VIII. 12.15 Poranek muzyczny. 22.55 Odczyt. 13.10 D. ciąg Koncertu. 14.00 Odczyt. 14.15 Pieśni. 14.30 Odczyt. 14.50 Utwory skrzypcowe. 15.05 Odczyt. 15.25 D. ciąg koncertu. 15.40 Radjotygodnik dla młodzieży. 15.52 Feljeton. 16.05 Płyty. 16.45 Odczyt. 17.00 Koncert. 18.06 Odczyt. 18.20 Transmisja. 19.35 Skrzynka pocztowa techniczna. 20.00 Koncert popularny. 20.45 Kwadrans literacki 21.00 Dalszy ciąg koncertu. 21.50 Wiadomości sportowe z prowincji. 22.00 Muzyka. 22.45 Wiadomości sportowe z Warszawy. 22.50 Ze szlaku. 22.55 Muzyka.

Poniedziałek 8.VIII. 12.45 Płyty. 16.30 Komunikat centr. biura hydr. 16.40 Pogadanka w języku francuskim. 17.00 Koncert solistów. 18.00 Odczyt. 18.20 Muzyka lekka. 19.35 Prasowy Dziennik Radjowy. 19.45 „Skrzynka pocztowa rolnicza." 20.00 Opera z płyt gram. 22.15 Feljeton. 22.35 Muzyka. 22.40 Wiadomości Sportowe. 22.50 Ze szlaku. 22.55 Muzyka.

Wtorek 9.VIII. 12.45 Płyty. 15.35 Komun. Państw. Urzęd. Wych. Fiz. 15.40 Płyty. 16.35 Komun. Centr. Biura Hydr. 16.40 Odczyt. 17.00 Koncert symfoniczny. 18.00 Odczyt. 18.20 Transmisja. 19.35 Prasowy Dziennik Radjowy. 19.45 „Bieżące wiadomości rolnicze". 20.00 Koncert. 20.45 Feljeton literacki. 21.00 D. c. Koncertu. 22.00 Muzyka. 22.40 Wiadomości sportowe. 22.50 Muzyka.

Środa 10.VIII. 12.45 Płyty. 15.40 Odczyt. 15.52 Listy od dzieci. 16.05 Płyty. 16.35 Komun. Centr. Biura Hydr. 16.40 Skrzynka pocztowa rolnicza. 20.00 Koncert chóru mieszanego. 20.35 Kwadrans literacki. 20.50 Koncert solistów. 22.00 Muzyka. 22.25 Odczyt w jęz. francuskim. 22.40 Wiadomości sportowe. 22.50 Muzyka.

Czwartek 11.VIII. 12.45 Płyty. 16.35 Komun. Centr. Biura hydr. 16.40 Odczyt. 17.00 Koncert kameralny. 18.00 Odczyt. 18.20 Muzyka. 19.25 Prasowy Dziennik Radjowy. 19.35 Komun. rolniczy. 20.00 Koncert. 21.20 Słuchowisko. 22.00 Muzyka. 22.40 Wiadomości sportowe. 22.50 Muzyka.

Piątek 12.VIII. 12.45 Płyty 16.35 Komun. Centr. Biura hydr. 16.40 Odczyt. 17.00 Koncert orkiestry mandolinistów. 17.50 Odczyt. 18.30 „Przegląd rolniczej prasy zagranicznej. 18.45 Pogadanka. 19.00 Transmisja. 22.40 Wiadomości sportowe. 22.50 Muzyka.

Sobota 13.VIII. 12.45 Płyty. 15.30 Wiadomości wojskowe i strzeleckie. 15.40 Transmisja. 16.05 Płyty. 16.35 Komun. centr. Biura hydr. 16.40 Odczyt. 17.00 Koncert. 18.00 Odczyt. 18.20 Muzyka. 19.35 Prasowy Dziennik Radjowy. 19.45 Bieżące wiadomości rolnicze. 20.00 Muzyka lekka. 22.05 Koncert Chopinowski. 22.40 Wiadomości sportowe. 22.50 Muzyka.

Prenumerata „Głosu Ewangelickiego" wynosi: kwartalnie 4 zł. 50 gr., miesięcznie 1 zł. 50 gr. Wpłacać można w administracji. - Na ręce ks. seniora F. Gloeha W. N. pl. Marsz. Piłsudskiego 2. tel. 520-94. Adres dla czasopism zamiennych i listów do redakcji: Puławska 4. tel. 8.90-15.

Za Redakcję: **Ks. senior FELIKS GLOEH** Wydawca: **Ewang. Sp. Wyd. „Logos"**

Drukarnia „Głosu Ewangelickiego". Warszawa. Puławska 4. tel. 8. 90-15.